EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

# ورضوان من الله أكبر

Taʾammulāt fī qawlihi taʿālā: wa-riḍwānun min Allāhi akbar

# MULȚUMIREA LUI ALLAH ESTE MAI MARE

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

# Mulțumirea lui Allah este mai mare

Reflecții asupra versetului din sura al-Tawbah

# تأملات في قوله تعالى ورضوان من الله أكبر

*Taʾammulāt fī qawlihi taʿālā: wa-riḍwānun min Allāhi akbar*

Traducere: Institutul Tawhid

**Institutul Tawhid**
România · 2026

Titlul original: ﴿تأملات في قوله تعالى ﴿ورضوان من الله أكبر
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Ediția-sursă: Dar al-Faḍīlah, ediția I,1435H/2014; textul integral publicat pe site-ul autorului, ebook73.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

# Cuprins

Mulțumirea lui Allah este mai mare ..... 1
Căutarea mulțumirii lui Allah ..... 9
Mulțumirea robului față de Allah ..... 21
Indice ..... 25

# Mulțumirea lui Allah este mai mare

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

*În numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător.*

Laudă lui Allah, laudă multă, bună și binecuvântată, așa cum Domnul nostru iubește și Se mulțumește! O, Allah, Ție Îți aparține lauda pentru orice binefacere cu care ne-ai dăruit, de demult ori de curând, în ascuns ori la vedere, deosebită ori generală. Ție Îți aparține lauda pentru Islam, pentru credință, pentru Coran și pentru sănătate și ocrotire. O, Allah, Ție Îți aparține lauda pentru familie, copii și avere. O, Allah, Ție Îți aparține lauda până când ești mulțumit și Ție Îți aparține lauda când ești mulțumit! Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său ﷺ. Binecuvântările să fie asupra lui, a familiei și a tuturor companionilor săi. Apoi:
Subiectul acestei scrieri se numără printre cele mai mărețe și mai însemnate subiecte: meditarea și cugetarea asupra cuvintelor Domnului nostru, Preaînaltul:

*„Iar mulțumirea lui Allah este mai mare”*
**[al-Tawbah 9:72].**

Aceste cuvinte sunt o parte dintr-un verset al surei al-Tawbah. Înainte de a trata subiectul, este important să ne oprim puțin asupra contextului în care apare acest verset, pentru a întregi înțelesul și folosul.

Contextul arată poziția înaltă și rangul de seamă al credincioșilor, străduința și faptele lor pentru dobândirea mulțumirii lui Allah. Apoi arată cinstirile pe care Preabinecuvântatul și Preaînaltul le-a pregătit pentru ei și marea răsplată pe care le-a rânduit-o. Allah spune:

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ
ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى
جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ
ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ﴾

*„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este bine, opresc ceea ce este rău, împlinesc rugăciunea, dau zakāt și ascultă de Allah și de Trimisul Său. Pe aceștia îi va cuprinde Allah în mila Sa. Allah este Atotputernic și Înțelept. Allah le-a făgăduit dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor grădini pe sub care curg râuri, în care vor rămâne veșnic, și locuințe bune în grădinile Edenului. Iar mulțumirea lui Allah este mai mare. Aceasta este izbânda cea măreață."*

Coran, 9:71–72

Mai întâi, El, Preaînaltul, le amintește faptele: ascultarea de Allah și de Trimisul Său ﷺ, împlinirea obligațiilor Islamului și a îndatoririlor religiei, precum și străduința de a lămuri religia lui Allah, cu bunăvoință față de robii Săi, poruncind binele și oprind răul. Apoi amintește răsplata pregătită pentru ei, într-o rânduială minunată. Începe cu grădinile pe sub care curg râuri, apoi amintește locuințele mărețe și încăperile înalte pe care le-a pregătit ca sălaș pentru ei în acele grădini.

Apoi amintește cinstirea cea mai mare și darul cel mai însemnat: mulțumirea Sa față de ei. El spune: *„Iar mulțumirea lui Allah este mai mare"*, după care încheie pasajul: *„Aceasta este izbânda cea măreață."* După cuvântul *„mai mare"* nu este numit lucrul cu care se face comparația, fiindcă acesta este cunoscut și pentru a arăta măreția mulțumirii lui Allah și însemnătatea ei. Ea este mai mare decât orice desfătare și mai însemnată decât orice dar. Mulțumirea lui Allah este una dintre însușirile Sale, iar grădina Sa și cinstirile, darurile și binefacerile pe care le cuprinde sunt dintre lucrurile create de El. Mulțumirea lui Allah este mai mare decât Paradisul și decât toate desfătările din el: ea este cea mai mare cinstire și cel mai însemnat dar.

Înțelesul acestui verset, deși limpede, este lămurit de relatarea consemnată de al-Bukhārī și Muslim în cele două culegeri Ṣaḥīḥ, de la Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el. Profetul ﷺ a spus:

*„Allah, Preabinecuvântatul și Preaînaltul, le spune locuitorilor Paradisului: «O, locuitori ai Paradisului!» Ei răspund: «Iată-ne, Domnul nostru, gata să Îți răspundem și să Te ascultăm!» El spune: «Sunteți mulțumiți?» Ei spun: «Cum să nu fim mulțumiți, de vreme ce ne-ai dăruit ceea ce nu ai dăruit niciuneia dintre făpturile Tale?» El spune: «Vă voi dărui ceva mai bun decât aceasta.» Ei spun: «O, Domnul nostru, ce ar putea fi mai bun decât aceasta?» El spune: «Vă dăruiesc mulțumirea Mea și nu Mă voi mai mânia asupra voastră niciodată după aceasta.»”*[1]

Al-Ḥākim a relatat de la Jābir ibn ʿAbd Allāh, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

*„Când locuitorii Paradisului intră în Paradis, Allah, Preaînaltul, spune: «Doriți ceva în plus, ca să vi-l dăruiesc?» Ei spun: «Domnul nostru, ce ar putea fi mai presus de ceea ce ne-ai dăruit?» El spune: «Mulțumirea Mea este mai mare.»”*

Adică mai mare decât Paradisul și decât tot ceea ce se află în el.[2]

Al-Ḥasan al-Baṣrī a spus: *„Din mulțumirea lui Allah ajunge în inimile lor o plăcere și o bucurie mai dulci și mai încântătoare pentru ochii lor decât toate desfătările Paradisului de care au avut parte.”*[3]

1 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (nr.6549), a cărui formulare este redată aici, și Muslim (nr.2829).

2 Relatat de al-Ḥākim în al-Mustadrak (1/156). El a spus: „Autentic, potrivit condițiilor celor doi șeici, deși ei nu l-au inclus”; al-Dhahabī a fost de acord. Relatarea precedentă îi susține sensul.

3 Vezi: Tafsīr al-Qurʾān al-ʿAzīz de Ibn Abī Zamanīn (2/219).

Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah, Allah să aibă milă de el, a spus:

> *„Am cugetat la ruga cea mai folositoare și am văzut că ea este cererea ajutorului Său pentru ceea ce Îl mulțumește. Apoi am văzut-o în al-Fātiḥah: «Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor».”*
> **[al-Fātiḥah 1:5]**[4]

A cere ajutorul lui Allah pentru a dobândi mulțumirea Sa este cea mai însemnată cerere, cel mai mare țel, cel mai nobil scop și cea mai înaltă năzuință. Pentru ea s-au străduit cei hotărâți și au căutat să o dobândească. *„De aceea, mulțumirea este poarta cea mai mare a lui Allah, grădina acestei lumi, odihna celor care Îl cunosc, viața celor care Îl iubesc, desfătarea celor care Îl adoră și bucuria ochilor celor care tânjesc după El.”*[5]

Fiecare musulman trebuie să așeze acest verset în inima sa și să se îngrijească să îl aibă în minte în orice împrejurare, în orice situație și în orice stare. Când acest verset se statornicește în inimă, iar înțelesul său devine țelul, năzuința și dorința omului, toate stările sale se îndreaptă și toate treburile sale se înfrumusețează. Cuvintele Lui: *„Iar mulțumirea lui Allah este mai mare”* cuprind aici înțelesuri fine și mărețe, care arată însemnătatea acestei mulțumiri și rangul ei înalt. Învățații exegezei le-au arătat în cărțile lor — Allah să aibă milă de ei și să facă folositoare străduințele lor.

- Mulțumirea este legată de cele amintite înainte prin alăturarea unei propoziții, nu a unui singur cuvânt. Aceasta arată că este un dar de sine stătător, cu totul diferit de desfătările Paradisului amintite mai înainte.
- El spune „o mulțumire” la forma nehotărâtă, ceea ce arată măreția, amploarea și rangul ei înalt.
- Cuvântul are și nunare, care, de asemenea, exprimă măreția.
- Este la cazul nominativ, potrivit rangului înalt și însemnătății mulțumirii.

---

4 Imām Ibn al-Qayyim a transmis aceste cuvinte de la el în Madārij al-Sālikīn (1/100).

5 Madārij al-Sālikīn (2/174).

- Preaînaltul spune „o mulțumire de la Allah”, nu „de la El”. Menționarea Numelui Allah în acest loc arată măreția acestei mulțumiri, atribuite Lui.
- El folosește cuvântul riḍwān, nu riḍā. Învățații spun că sporirea formei cuvântului indică sporirea înțelesului. Adaosul literelor alif și nūn arată puterea, belșugul, măreția și însemnătatea acestei mulțumiri.

Apoi El spune: *„Iar o mulțumire de la Allah este mai mare”*, nu *„mulțumirea lui Allah este mai mare”*. Și aici este un înțeles fin și măreț: chiar dacă partea unui rob din această mulțumire ar fi mică, ea este mai mare decât Paradisul și decât tot ceea ce este în el. Totuși, nimic din mulțumirea lui Allah nu este puțin. După cum s-a spus:

*Puținul venit de la Tine îmi este de ajuns,*
*dar puținul Tău nu poate fi numit puțin.*

Toate acestea arată măreția acestui țel și însemnătatea acestei cereri: este cea mai mare năzuință, cea mai înaltă aspirație și cel mai nobil scop. Musulmanul înțelept și chibzuit trebuie să se mobilizeze cu toată puterea, înainte de a pierde acest mare bine și acest dar cuprinzător. Cel al cărui suflet dorește această mulțumire, tânjește după acest rang și râvnește la această răsplată trebuie să se pregătească pentru ele, fără să îngăduie niciunei preocupări să îl abată. Domnul nostru ne-a înștiințat în mai multe locuri din Coran că sunt foarte multe lucruri care îl preocupă pe rob și îl împiedică să dobândească mulțumirea Sa. Omul continuă să le adune, până când își pierde partea din această mulțumire măreață.
Să cugetăm, în această privință, la cuvintele lui Allah:

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلْبَنِينَ وَٱلْقَنَـٰطِيرِ
ٱلْمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَّةِ وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ وَٱلْأَنْعَـٰمِ

وَٱلْحَرْثِ ۗ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ
ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلصَّٰبِرِينَ
وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْمُنفِقِينَ وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ

*„Oamenilor le-a fost înfrumusețată iubirea poftelor: femeile, copiii, grămezile adunate de aur și argint, caii însemnați, vitele și ogoarele. Acestea sunt bucuriile vieții lumești, însă la Allah este buna întoarcere. Spune: «Să vă vestesc ceva mai bun decât acestea? Cei care au teamă de Allah au la Domnul lor grădini pe sub care curg râuri, în care vor rămâne veșnic, soții curățite și mulțumire de la Allah.» Allah îi vede pe robii Săi: pe cei care spun: «Domnul nostru, noi am crezut! Iartă-ne păcatele și păzește-ne de chinul Focului!», pe cei răbdători, sinceri, supuși, care cheltuie și care cer iertare înaintea zorilor.”*

Coran, 3:14–17

Cei care au dobândit rangurile mulțumirii și această măreață izbândă au fost mai întâi mulțumiți de Allah și s-au străduit să Îl asculte, după cum arată acest pasaj și alte locuri din Cartea Sa. Acele preocupări nu i-au abătut de la dobândirea mulțumirii Sale. O avertizare asemănătoare împotriva lucrurilor care îl preocupă pe om și îl împiedică să dobândească această mulțumire se găsește în cuvintele Lui:

﴿ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا لَعِبٞ وَلَهۡوٞ وَزِينَةٞ وَتَفَاخُرُۢ بَيۡنَكُمۡ وَتَكَاثُرٞ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَوۡلَٰدِۖ كَمَثَلِ غَيۡثٍ أَعۡجَبَ ٱلۡكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصۡفَرّٗا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمٗاۖ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٞ شَدِيدٞ وَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٞۚ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ﴾

*„Să știți că viața lumească este doar joacă, distracție, podoabă, laudă între voi și întrecere în avere și copii. Ea este asemenea unei ploi a cărei vegetație îi încântă pe cultivatori; apoi se usucă, o vezi îngălbenită și după aceea se face fărâme. Iar în Viața de Apoi sunt un chin aspru și iertare de la Allah și mulțumire. Viața lumească nu este decât o desfătare amăgitoare."*

Coran, 57:20

Mulțumirea Sa este amintită în asemenea împrejurări pentru a-i trezi pe robi. Cel care dorește acest țel măreț trebuie să fie atent ca acele preocupări și distracții să nu îl abată de la dobândirea lui. Pentru a dobândi această mulțumire, robul trebuie să împlinească mai multe lucruri lămurite în Cartea lui Allah și în Sunnah

Profetului Său ﷺ. În ansamblu, ele se întorc la două lucruri mărețe, la două temelii trainice. Oricine își dorește binele trebuie să le acorde cea mai mare grijă și atenție.

## Căutarea mulțumirii lui Allah

**Primul lucru: căutarea mulțumirii Sale.** Allah spune:

﴿وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ﴾

*„Printre oameni este și acela care își dăruiește viața căutând mulțumirea lui Allah. Allah este Blând cu robii Săi."*

Coran, 2:207

El spune și:

*„Pilda celor care își cheltuie averile căutând mulțumirea lui Allah"*

**[al-Baqarah 2:265]** și:

*„Nu este bine în multe dintre vorbele lor tainice, în afară de ale celui care poruncește milostenia, o faptă bună sau împăcarea între oameni. Celui care face aceasta căutând mulțumirea lui Allah îi vom dărui o răsplată măreață"*

**[al-Nisāʾ 4:114].**

De asemenea:

*„Nu le-am impus-o, ci ei au dorit-o numai pentru a căuta mulțumirea lui Allah"*

**[al-Ḥadīd 57:27].**

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.

**Al doilea lucru: urmarea a ceea ce aduce mulțumirea Sa.** Allah spune: „Oare cel care urmează ceea ce aduce mulțumirea lui Allah este asemenea celui care și-a atras mânia lui Allah și al cărui sălaș este Gheena? Ce rea întoarcere!" [Āl ʿImrān3:162]. Și spune:

﴿ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُوا۟ لَكُمْ
فَٱخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَٰنًا وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ
فَٱنقَلَبُوا۟ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَٱتَّبَعُوا۟
رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾

*„Celor cărora oamenii le-au spus: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, așadar temeți-vă de ei!», aceasta le-a sporit credința și au spus: «Ne este de ajuns Allah și ce bun Ocrotitor este El!» Ei s-au întors cu binefacere și har de la Allah, fără să îi atingă vreun rău, și au urmat ceea ce aduce mulțumirea lui Allah. Allah este Dătător de mare har."*

Coran, 3:173–174

Din cele de mai sus înțelegem că robul dobândește mulțumirea lui Allah reunind aceste două lucruri măreațe, aceste două temelii trainice. **Prima este căutarea mulțumirii Sale:** sinceritatea în fapte și îndreptarea lor numai către Domnul, Stăpânul măreției și desăvârșirii. Cel care lucrează trebuie să fie sincer și să nădăjduiască răsplata lui Allah și Viața de Apoi. Prin nicio faptă nu trebuie să urmărească altceva decât mulțumirea Sa. Dintre faptele bune ale robului vor rămâne numai cele prin care a căutat Fața lui Allah.

Faptele întemeiate pe fățărnicie, dorința de a fi auzit și lăudat, iubirea faimei, dorința de a ieși în evidență, de a dobândi renume și de a fi pomenit, precum și alte scopuri de acest fel nu îl apropie pe rob de mulțumirea lui Allah. Îl apropie numai fapta prin care a căutat mulțumirea Sa. Allah nu îi primește celelalte fapte, oricât de mari ar fi ele. De aceea, Allah, Preabinecuvântatul și Preaînaltul, spune în hadithul qudsī:

*„Eu sunt Cel mai lipsit de nevoie de vreun asociat. Pe cel care săvârșește o faptă în care Îmi asociază pe altcineva îl las împreună cu asocierea sa."*[6]

**A doua este urmarea a ceea ce aduce mulțumirea Sa:** omul să se îngrijească de faptele cu care a venit nobilul Profet ﷺ. Mulțumirea lui Allah se dobândește numai prin ținerea de religia pe care El a ales-o pentru robii Săi și cu care l-a trimis pe Trimisul Său ﷺ. Allah spune: „Astăzi v-am desăvârșit religia, am împlinit asupra voastră binefacerea Mea și am ales pentru voi Islamul ca religie" [al-Mā'idah 5:3]. Aceasta este religia de care trebuie să ne ținem și prin urmarea căreia se dobândește mulțumirea Sa.

Prin urmare, versetele amintite din mai multe locuri ale Cărții lui Allah — *„au urmat ceea ce aduce mulțumirea lui Allah"* — au acest înțeles: musulmanul să se țină de faptele pe care El le-a ales și cu care l-a trimis pe Trimisul Său ﷺ. Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah a transmis de la unii învățați: *„Cine dorește să ajungă la starea mulțumirii să se țină de lucrurile în care Allah Și-a pus mulțumirea."*

Ibn Taymiyyah a spus: *„Aceste cuvinte sunt deosebit de frumoase. De cel care se ține de ceea ce Îl mulțumește pe Allah — împlinirea poruncilor și evitarea opreliștilor Sale, mai ales atunci când împlinește atât cele obligatorii, cât și cele recomandate — Allah va fi mulțumit."*[7]

Cel care dorește mulțumirea Sa în ziua întâlnirii cu Allah o va găsi numai urmându-l pe nobilul Profet ﷺ și ținându-se de calea sa dreaptă. Prin aceste două temelii — căutarea mulțumirii și urmarea a ceea ce o aduce — robul dobândește mulțumirea lui

6 Relatat de Muslim (nr.2985), de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

7 Majmūʿ al-Fatāwā (10/681, 686); al-Istiqāmah (2/74).

Allah și marea Sa făgăduință. Toate versetele cu acest înțeles se întorc la aceste două temelii trainice.
Al-Fuḍayl ibn ʿIyāḍ, Allah să aibă milă de el, explicând cuvintele lui Allah:

> *„Ca să vă încerce: care dintre voi are fapta cea mai bună”* **[Hūd 11:7]**,

a spus: *„Cea mai sinceră și cea mai corectă.”* A fost întrebat: *„O, Abū ʿAlī, ce înseamnă cea mai sinceră și cea mai corectă?”* A răspuns: *„Dacă fapta este sinceră, dar nu este corectă, nu este primită. Dacă este corectă, dar nu este sinceră, nu este primită până când nu este deopotrivă sinceră și corectă. Sinceră este fapta făcută pentru Allah, iar corectă este aceea care urmează Sunnah.”*[8]
Cele două temelii sunt reunite în mai multe versete, între care versetul cu care se încheie sura al-Kahf:

﴿فَمَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا﴾

*„Așadar, cine nădăjduiește întâlnirea cu Domnul său să împlinească o faptă bună și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său.”*
Coran, 18:110 (fragment)

*„Să împlinească o faptă bună”* înseamnă urmarea a ceea ce aduce mulțumirea Sa. *„Și să nu asocieze pe nimeni în adorarea Domnului său”* înseamnă căutarea mulțumirii Sale prin sinceritatea faptelor făcute numai pentru Allah. În această privință, credinciosul trebuie să se grăbească spre faptele bune, să nu fie nepăsător, leneș, neglijent, risipitor al prilejurilor ori mereu înclinat să amâne. Călăuze și pilde să îi fie profeții și trimișii lui Allah, binecuvântările și pacea Sa asupra lor.

8 Relatat de Ibn Abī al-Dunyā în al-Ikhlāṣ wa-l-Niyyah (p.51) și de Abū Nuʿaym în Ḥilyat al-Awliyāʾ (8/95).

Un exemplu măreț este ceea ce Allah spune despre profetul Său Mūsā, pacea asupra lui:

*„M-am grăbit către Tine, Domnul meu, ca să fii mulțumit”* **[ṬāHā 20:84]**.

Din acest verset, învățații, între care Șeicul Islamului Ibn Taymiyyah, au înțeles că robul trebuie să se grăbească spre ceea ce Îl mulțumește pe Allah, fără să amâne, să întârzie ori să lase pentru mai târziu. Câți oameni nu au amânat fapte prin care ar fi dobândit mulțumirea lui Allah, iar moartea i-a surprins înainte să le împlinească și să dobândească acele însușiri! Robul trebuie să caute mulțumirea Sa, să se grăbească spre ea și să se străduiască pentru a o dobândi. Căutarea acestei mulțumiri să fie îndeletnicirea sa neîncetată.
Imām Aḥmad a relatat de la Thawbān, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus:

*„Robul caută mulțumirea lui Allah și stăruie în aceasta, până când Allah îi spune lui Ǧibrīl: «Robul Meu cutare caută să Mă mulțumească. Mila Mea este asupra lui.» Ǧibrīl spune: «Mila lui Allah este asupra lui cutare», iar purtătorii Tronului și cei din jurul lor spun același lucru, până când o spun locuitorii celor șapte ceruri. Apoi ea coboară”*

— adică mila lui Allah — *„pentru el pe pământ.”*[9]

9 Relatat de Aḥmad în al-Musnad (37/87, nr.22401). Al-Haythamī a spus: „L-a relatat Aḥmad, iar transmițătorii săi sunt transmițătorii culegerii Ṣaḥīḥ, în afară de Maymūn ibn ʿAjlān, care este de încredere” (Majmaʿ al-Zawāʾid, 10/202). Ibn Ḥibbān l-a amintit pe acest Maymūn ibn ʿAjlān în al-Thiqāt (7/473); probabil că al-Haythamī s-a sprijinit pe aprecierea lui. Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar a spus în al-Fatḥ (10/462): „L-au relatat Aḥmad și al-Ṭabarānī în al-Awsaṭ.” Îi susține sensul hadithul lui Abū Hurayrah care va fi amintit în capitolul despre înduioșarea inimilor: „Robul Meu nu încetează să se apropie de Mine prin faptele voluntare până când îl iubesc...”

Când vorbim despre mulțumirea lui Allah și căile de a o dobândi, trebuie să ne amintim de pildele oamenilor care s-au străduit cu adevărat de-a lungul vieții, au lucrat pentru a dobândi această mulțumire și nu s-au lăsat abătuți de lucruri mărunte și neînsemnate. După viața binecuvântată a profeților și istoria lor măreață în dobândirea mulțumirii Sale, gândul se îndreaptă către viața companionilor, Allah să fie mulțumit de ei. Allah o amintește în Cartea Sa, arătând în numeroase locuri că este mulțumit de ei și că ei sunt mulțumiți de El. Pe Allah, aceasta este o cinstire măreață și o onoare înaltă! Mai mult, această mulțumire a fost amintită în Tora înainte de crearea companionilor, înainte ca ei să pășească pe pământ. Allah spune:

﴿مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ ٱللَّهِ ۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَىٰهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا ۖ سِيمَاهُمْ فِى وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ ٱلسُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِى ٱلْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسْتَغْلَظَ فَٱسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعْجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

*„Muḥammad este Trimisul lui Allah. Cei care sunt alături de el sunt fermi față de necredincioși și îndurători unii cu alții. Îi vezi aplecându-se și prosternându-se, căutând har de la Allah și mulțumire. Semnul lor este pe chipurile lor, din urma prosternării. Aceasta este înfățișarea lor în Tora. Iar în Evanghelie sunt asemenea unei semințe care și-a scos mlădița, apoi a întărit-o, a crescut viguroasă și s-a ridicat pe tulpina sa, încântându-i pe cultivatori, pentru a-i mânia prin ei pe necredincioși. Allah le-a făgăduit celor dintre ei care au crezut și au făcut fapte bune iertare și o răsplată măreață."*

Coran, 48:29

Așadar, Allah i-a amintit în Tora prin această laudă măreață înainte ca ei să fie creați și să existe. I-a amintit și în Evanghelie: „Iar în Evanghelie sunt asemenea unei semințe care și-a scos mlădița, apoi a întărit-o, a crescut viguroasă și s-a ridicat pe tulpina sa, încântându-i pe cultivatori, pentru a-i mânia prin ei pe necredincioși." Acești oameni nobili au împlinit acest lucru și au atins un rang înalt. Ei se află pe treapta care urmează profeților în istoria tuturor comunităților. Nimeni după profeți nu a fost și nu va fi asemenea lor. Allah spune: „Voi sunteți cea mai bună comunitate care a fost adusă pentru oameni" [Āl ʿImrān3:110].

Profetul ﷺ a spus: *„Cei mai buni oameni sunt cei din generația mea."* Această întâietate îi privește în raport cu toate comunitățile profeților.[10]

De aceea, despre cei mai buni dintre companioni, Profetul ﷺ a spus:

*„Abū Bakr și ʿUmar sunt cei doi fruntași ai bărbaților maturi din Paradis, dintre cei dintâi și cei de pe urmă, în afară de profeți și trimiși."*[11]

Cinstea, virtutea, noblețea și rangul lor înalt nu sunt o întâietate dobândită numai în această comunitate. Ei au această

10 Relatat de al-Bukhārī (nr.2652, 3651) și Muslim (nr.2533), de la Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el.

11 Relatat de al-Tirmidhī (nr.3666, 3665), Ibn Mājah (nr.95), Aḥmad (nr.602) și alții. Al-Albānī l-a socotit autentic în al-Ṣaḥīḥah (824).

întâietate între toate comunitățile, după profeți. Întreaga lor istorie este o istorie a străduinței pentru dobândirea mulțumirii lui Allah. De aceea, au avut împrejurări mărețe care au fost o încercare a străduinței lor pentru ea: se întreceau, concurau și se grăbeau, iar versetele coborau îndată, vestind mulțumirea Domnului față de ei. De pildă, când bătălia de la Uḥud s-a încheiat, musulmanii s-au întors, iar politeiștii au pornit înapoi spre Mecca. Musulmanii erau încă în suferința lor, unii grav răniți. Atunci Profetul ﷺ a poruncit tuturor să pornească îndată în urmărirea politeiștilor.

Frate musulman, închipuie-ți acea stare: rănile, sângele, oboseala și istovirea! Niciunul dintre ei nu a rămas în urmă. S-au grăbit și au spus: *„Auzim și ascultăm!"* Profetul ﷺ a rânduit această ieșire numai pentru cei care fuseseră la Uḥud.

Au pornit împreună cu el către Ḥamrāʾ al-Asad, la sud de Medina.[12]

Despre ei au coborât cuvintele Lui: „Celor cărora oamenii le-au spus: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, așadar temeți-vă de ei!», aceasta le-a sporit credința și au spus: «Ne este de ajuns Allah și ce bun Ocrotitor este El!» Ei s-au întors cu binefacere și har de la Allah, fără să îi atingă vreun rău, și au urmat ceea ce aduce mulțumirea lui Allah. Allah este Dătător de mare har" [Āl ʿImrān3:173–174]. Această faptă a fost o urmare a ceea ce Îl mulțumește pe Allah, după mărturia Domnului lumilor: „Au urmat ceea ce aduce mulțumirea lui Allah. Allah este Dătător de mare har." El le-a dăruit acest har și i-a cinstit. Învățații au spus că au dobândit răsplata unei expediții întregi, deși nu s-au întâlnit cu dușmanul. Allah a aruncat spaima în inimile necredincioșilor, iar aceștia au fugit înfrânți spre Mecca.

12 Un loc aflat la opt mile de Medina, aproximativ douăzeci de kilometri; până acolo au înaintat în urmărirea politeiștilor după Uḥud. Vezi Muʿjam al-Buldān (2/301).

La încheierea păcii de la al-Ḥudaybiyyah, Profetul ﷺ i-a chemat pe companioni și le-a primit legământul sub copac. Erau mai mult de o mie patru sute. Le-a luat legământul de a lupta până la moarte. Toți l-au dat fără ca vreunul să șovăie. Îndată ce au încheiat acel legământ măreț, au coborât cuvintele lui Allah:

﴿لَّقَدْ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ
فَتْحًا قَرِيبًا﴾

*„Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși când ți-au dat legământul sub copac. El a știut ce era în inimile lor, a coborât asupra lor liniștea și i-a răsplătit cu o biruință apropiată.”*

Coran, 48:18

Adică biruința de la Khaybar și numeroasele prăzi de care Allah le-a îngăduit să aibă parte. Astfel s-au succedat împrejurările în care companionii s-au grăbit să dobândească mulțumirea Sa. Cel mai bun dintre ei în această privință a fost cel mai sincer credincios al comunității, Abū Bakr. Când Profetul ﷺ a amintit că Bilāl era chinuit, Abū Bakr al-Ṣiddīq a mers, l-a cumpărat și l-a eliberat. A eliberat încă șase persoane, toate chinuite pentru Allah și din pricina credinței în El. Despre el au coborât cuvintele Lui:

﴿وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلْأَتْقَى ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾

*„Va fi ferit de el cel foarte evlavios, care își dă averea pentru a se curăți. El nu răsplătește o binefacere pe care i-ar fi făcut-o cineva, ci caută numai Fața Domnului său, Cel Preaînalt. Și va fi mulțumit.”*

Coran, 92:17–21

Adică Allah îl va mulțumi, căci el s-a grăbit și s-a străduit să dobândească mulțumirea Lui; aceasta a fost ținta și năzuința sa. Allah să fie mulțumit de el și să îi dăruiască mulțumire![13]

Allah este Cel mai Mare! Ca încununare a acestui rang înalt pe care li l-a dăruit — mulțumirea Sa față de ei — cugetă la felul în care Allah a deschis limbile robilor Săi credincioși, încât să nu poată aminti un companion fără să ceară mulțumirea lui Allah pentru el. Dacă este amintit fără această rugă, i se spune celui care vorbește: *„De ce nu ceri mulțumirea lui Allah pentru el?”* Allah să fie mulțumit de toți companionii și să ne dăruiască, prin iubirea lor, mulțumirea Sa! Allah este Cel mai Mare! Ruga pentru mulțumirea Sa a ajuns să însoțească pomenirea numelor lor în toate timpurile, în fiecare zi a musulmanilor, din vremea

13 Vezi Jāmiʿ al-Bayān de al-Ṭabarī (24/479).

companionilor până astăzi și până când Allah va moșteni pământul și pe toți cei de pe el. De câte ori se face zilnic această rugă pentru ei? De o mie de ori? De mii? De milioane? Numai Allah le cunoaște numărul. Această cale a rugii pentru companioni, pe care Allah a deschis-o comunității, și grija de a o păstra, către care i-a călăuzit pe musulmani, le înalță rangul în dobândirea mulțumirii Sale.
Când Allah le deschide robilor Săi poarta rugii, le deschide porțile milei și le dă ceea ce cer:

*„Domnul vostru a spus: «Chemați-Mă și vă voi răspunde!»”*
**[Ghāfir 40:60].**

Ruga unui frate pentru fratele său, în lipsa lui, este primită. Câte rugi nu au rostit credincioșii de-a lungul istoriei și al zilelor lor pentru nobilii companioni! Și cât de măreață este mulțumirea pe care au dobândit-o! Când musulmanul vorbește despre companioni, rangul lor și mulțumirea lui Allah față de ei, cuvintele sale trebuie să fie însoțite de străduința de a le urma pilda. Altfel, simpla cercetare a istoriei și citirea biografiilor lor nu îi aduc folosul urmărit. Folosul se împlinește atunci când îi ia drept model, le citește istoria măreață și viața nobilă pentru a-i urma în faptă și a dobândi mulțumirea Sa. Domnul nostru statornicește acest înțeles prin cuvintele:

*„Cei dintâi dintre emigranți și ajutoare, precum și cei care i-au urmat cu bine: Allah este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El”*
**[al-Tawbah 9:100].**

Astfel, El i-a cuprins în mulțumirea Sa și pe cei care îi urmează cu bine pe companioni. Partea robului din mulțumirea lui Allah este pe măsura urmării celor despre care Allah a vestit în numeroase locuri ale Cărții Sale că este mulțumit.

În acest loc trebuie arătat și că răutatea, pizma sau ura față de companioni, în ansamblu ori față de unul dintre ei — Allah să ne ferească! — sunt un semn limpede al unei mari pierderi. Cum ar putea niște oameni să aibă un asemenea rang, iar Domnul lumilor să vestească în numeroase locuri ale Cărții Sale mulțumirea față

de ei, și totuși în inima unui credincios să existe răutate, ranchiună ori ură față de vreunul dintre ei? Cu atât mai gravă este starea celui care își ocupă sufletul, timpul și zilele cu blestemarea companionilor. Unii fac din aceasta o îndeletnicire zilnică, stăruind în ură și dușmănie, mai ales împotriva celor mai buni dintre ei, îndeosebi Abū Bakr, ʿUmar, ʿĀʾishah și Ḥafṣah, Allah să fie mulțumit de ei.

Să le fie fețele înjosite! Cât de mare este pierderea și cât de departe sunt aceștia de mulțumirea Sa! Totuși, companionilor nu le fac rău blestemele și defăimările lor. Dimpotrivă, lucrurile stau după cum a relatat Jābir ibn ʿAbd Allāh. I s-a spus ʿĀʾishei, Allah să fie mulțumit de ea, că unii îi vorbesc de rău pe companionii Trimisului lui Allah ﷺ, ajungând chiar la Abū Bakr și ʿUmar. Ea a spus:

*„Vă mirați de aceasta? Faptele lor au încetat, însă Allah a vrut ca răsplata lor să nu înceteze."*[14]

Cei care îi insultă nu le fac rău prin aceasta, ci le aduc o răsplată și un câștig. Profetul ﷺ a arătat acest lucru în hadithul autentic: *„Știți cine este cel falit?"* Ei au spus: *„Între noi, falit este cel care nu are nici dirhami, nici bunuri."* El a spus: *„Cel falit din comunitatea mea este acela care va veni în Ziua Învierii cu rugăciune, post și zakāt, dar va veni și după ce l-a insultat pe unul, l-a acuzat pe altul pe nedrept, a mâncat averea altuia, a vărsat sângele altuia și l-a lovit pe altul. Acestuia i se va da din faptele lui bune și aceluia din faptele lui bune. Dacă faptele lui bune se vor sfârși înainte de a fi achitate toate datoriile, vor fi luate din păcatele lor și aruncate asupra lui, apoi el va fi aruncat în Foc."*[15]

Aceasta este încă o cale prin care rangul companionilor se înalță în dobândirea mulțumirii Sale. Fie că omul cere pentru ei mulțumirea lui Allah, fie că îi defăimează pe nedrept și cu dușmănie, cel care îi defăimează le dă din faptele sale bune, cu voie ori fără voie, după cum a lămurit nobilul nostru Profet ﷺ.

---

14 Relatat de al-Khaṭīb în Tārīkh Baghdād (11/275) și de Ibnʿ Asākir în Tārīkh Dimashq (44/387).

15 Relatat de Muslim (nr.2581).

## Mulțumirea robului față de Allah

Mulțumirea pe care Allah o dăruiește locuitorilor Paradisului Său, fără să Se mai mânie vreodată asupra lor, este rodul mulțumirii lor față de El: răsplata este de același fel cu fapta. Ei au fost mulțumiți de Allah, iar El este mulțumit de ei. În privința mulțumirii care este fapta robului și prin care acesta se apropie de Allah, dovezile arată două feluri. **Primul: a fi mulțumit cu Allah.** Aceasta este arătată de hadithul lui al-ʿAbbās ibn ʿAbd al-Muṭṭalib, Allah să fie mulțumit de el, care l-a auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:

*„A gustat dulceața credinței cel care este mulțumit cu Allah ca Domn, cu Islamul ca religie și cu Muḥammad ﷺ ca Trimis."*[16]

Acest hadith cuprinde patru lucruri: mulțumirea cu stăpânirea lui Allah, mulțumirea cu dreptul Său exclusiv la adorare, mulțumirea cu Trimisul Său ﷺ și supunerea față de el, precum și mulțumirea cu religia Sa. Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus:

*„Cel care le reunește pe toate patru este cu adevărat dintre cei foarte sinceri în credință. Sunt ușor de pretins și de rostit, dar dintre cele mai grele lucruri atunci când vine adevărul și încercarea, mai ales când se ivește ceva potrivnic dorințelor și voinței sufletului. Atunci se vede că mulțumirea era numai rostită de limbă, nu trăită în starea omului.*

*Mulțumirea cu dreptul Său la adorare cuprinde mulțumirea cu iubirea numai pentru El, cu teama și nădejdea în El, cu întoarcerea către El, cu dăruirea pentru El și cu îndreptarea tuturor puterilor voinței și iubirii numai către El, asemenea celui pe deplin mulțumit de iubitul său. Aceasta cuprinde adorarea și sinceritatea față de El.*

*Mulțumirea cu stăpânirea Sa cuprinde acceptarea felului în care El rânduiește treburile robului, încrederea numai în El, cererea ajutorului numai de la El, încrederea și sprijinirea pe El, precum și mulțumirea cu tot ceea ce face cu robul. Prima privește mulțumirea cu ceea ce i se poruncește, iar a doua cu ceea ce i se hotărăște.*

16 Relatat de Muslim (nr.34).

*Mulțumirea cu profetul Său ca Trimis cuprinde supunerea deplină și încredințarea necondiționată față de el, astfel încât el să fie mai îndreptățit asupra omului decât omul însuși. Omul să nu primească îndrumarea decât din cuvintele lui, să nu caute judecata decât la el, să nu așeze judecata altcuiva deasupra lui și să nu accepte niciodată o altă judecată: nici în privința Numelor, Însușirilor și faptelor Domnului, nici în trăirea adevărurilor și treptelor credinței, nici în vreuna dintre rânduielile ei văzute sau lăuntrice. În toate acestea nu acceptă altă judecată decât a lui. Dacă nu poate ajunge la ea, recurgerea la altă judecată este asemenea hranei celui aflat în nevoie, care nu găsește nimic pentru a-și susține viața în afară de mortăciune și sânge. În cea mai bună stare a sa, ea este asemenea țărânei folosite la tayammum numai când nu poate fi folosită apa curățitoare.*
*Mulțumirea cu religia lui înseamnă că, atunci când el vorbește, judecă, poruncește ori oprește ceva, omul este pe deplin mulțumit, nu păstrează în inimă nicio împotrivire față de judecata lui și i se supune deplin, chiar dacă aceasta se împotrivește dorinței sau poftei sale ori spuselor celui pe care îl urmează, șeicului ori grupului său."*[17]

A fi mulțumit cu Allah este o obligație impusă de El fiecărui musulman. Fără ea nu există Islam și credință. Omul să fie mulțumit cu El ca Domn, Creator și Cârmuitor și să fie mulțumit să Îl adore numai pe El, căci numai El este vrednic de adorare. Către El își îndreaptă năzuința, la El caută adăpost și numai Lui Îi dedică toate felurile de adorare, fără să Îi facă vreun asociat ori egal. Această mulțumire cu Allah nu se împlinește fără mulțumirea cu religia Sa și cu Profetul Său ﷺ. De aceea, toate au fost reunite în hadith. Acest fel de mulțumire privește Numele și Însușirile lui Allah.

**Al doilea fel: a fi mulțumit de Allah**, de ceea ce El face cu robul și de ceea ce îi dăruiește. Acesta privește răsplata, plata, darurile, harul și ajutorul Său. Primul — mulțumirea cu Allah —

17 Madārij al-Sālikīn (2/172–173).

este temelia, iar al doilea — mulțumirea de Allah — decurge din el. Primul este obligatoriu potrivit consensului învățaților. Al doilea, deși se numără printre cele mai însemnate și nobile feluri de adorare, nu le-a fost cerut tuturor, din pricina neputinței și greutății sale pentru ei. Unii l-au socotit obligatoriu, asemenea mulțumirii cu El. Cercetarea temeinică arată că, într-o asemenea împrejurare, răbdarea este obligatorie, iar mulțumirea este recomandată. Cel pe care Allah îl cinstește cu această mulțumire dobândește o mare izbândă.

Poate că este potrivit să închei această scriere cu un fragment foarte frumos din poemul Mīmiyyah al marelui învățat Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, pentru legătura sa cu subiectul nostru, dar și pentru înrâurirea, folosul și învățătura sa. El a spus:

*Haide către grădinile Edenului: ele sunt sălașurile tale dintâi, iar acolo este tabăra ta!*
*Dar noi suntem captivi ai dușmanului. Oare ne vom întoarce în ținuturile noastre și vom fi în siguranță?*
*S-a spus că străinul, când se îndepărtează și ținuturile sale îi sunt departe, este chinuit de dor.*
*Dar ce înstrăinare poate fi mai mare decât înstrăinarea noastră, de când dușmanii au ajuns să stăpânească asupra noastră?*
*Haide către grădinile, corturile și pavilioanele ei! Haide către o viață în care nu există plictiseală!*
*Haide către piața în care se întâlnesc cei dragi — ce minunată este pentru oameni acea piață!*
*Ia de acolo ceea ce dorești, fără plată: negustorii au plătit dinainte și au achitat prețul!*
*Haide către Ziua Sporului, în care este vizitarea Domnului Tronului: astăzi este o sărbătoare!*
*Haide către o vale întinsă de acolo, al cărei pământ este mai măreț decât cel mai înmiresmat mosc!*
*Acolo sunt amvoane de lumină și de argint, precum și din aur curat, care nu se sfărâmă.*
*În jur sunt dune de mosc: locurile celor rămași mai jos în rang.*

*Cât de măreț este acest dar!*
*Acolo Îl vor vedea pe Cel Milostiv — măreață este slava Sa — așa cum văd luna plină, fără vreo închipuire.*
*Și așa cum văd soarele pe cer senin, fără nor ori negură care să-i acopere bolta: acolo este desfătare.*
*Pe când ei se află în viața lor fericită și în bucurie, iar darurile le sunt împărțite,*
*un puternic șuvoi de lumină li se arată deodată: «Pace asupra voastră! V-ați curățit și sunteți în bunăstare!»*
*El spune: «Cereți-Mi ceea ce doriți: toate cele dorite se află la Mine. Eu sunt Cel mai Îndurător!»*
*Cu toții spun: «Îți cerem mulțumirea, căci Tu dăruiești binele și ai milă.»*
*El le dăruiește aceasta și îi ia pe toți drept martori. Preaînalt este Allah; Allah este Cel mai Generos!*
*Pe Allah, ce dezvinovățire are un om care crede în acestea, dar nu se străduiește pentru ele și nu se pregătește?*
*Însă călăuzirea și reușita sunt de la Allah: El le dăruiește cui voiește, prin harul și binefacerea Sa.*

Îl rog pe Allah Cel Generos, Domnul Tronului măreț, prin Numele Sale cele mai frumoase și Însușirile Sale cele mai înalte, să ne dăruiască tuturor harul Său și să ne călăuzească spre ceea ce El iubește și de care este mulțumit: vorbe drepte și fapte bune. Să ne facă dintre cei izbânditori:

*„Domnul lor le vestește îndurare de la El, mulțumire și grădini în care vor avea desfătare neîntreruptă”*
**[al-Tawbah 9:21].**

Pacea, binecuvântarea și harul lui Allah fie asupra Trimisului Său, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei și a tuturor Companionilor săi.[18]

18 La originea acestei scrieri se află o prelegere pe care am ținut-o la Universitatea Islamică la 13/5/1432 H. Ea a fost transcrisă de pe înregistrare, iar eu i-am adus câteva modificări mici. Numai Allah dăruiește reușita și El nu are asociat.

# Indice

Abū Bakr 15, 18, 20
Allah 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24
companionii 18, 19, 20
Ibn al-Qayyim 21, 23
Ibn Taymiyyah 5, 11, 13
mulțumirea 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24
Paradisului 4, 5, 21
răbdarea 23
sinceritatea 11, 13, 22
Sunnah 9, 12

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Taʾammulāt fī qawlihi taʿālā: wa-riḍwānun min Allāhi akbar

# MULȚUMIREA LUI ALLAH ESTE MAI MARE

Sinceritatea faptelor, urmarea Profetului și pilda companionilor: căi către mulțumirea lui Allah. O meditație asupra unui țel mai mare decât toate desfătările Paradisului.

Autor: ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro